

PHẬT NÓI KINH NĂM UẨN ĐỀU TRÔNG RỘNG

Hán dịch: Đại Đường Tam Tạng Pháp Sư NGHĨA TỊNH phụng chế dịch
Việt dịch: HUYỀN THANH

Như vậy tôi nghe. Một thời Đức **Bạc Già Phạm** (Bhagavam:Thế Tôn) ngự trong **Tiên Nhân Đọa Xứ Thí Lộc Lâm** (Mṛgadāva: Rừng giành cho loài nai vui sống) tại nước **Ba La Nhiếp Kỳ** (Vārāṇasi)

Bấy giờ Đức Thế Tôn bảo năm vị **Bật Sô** (Bhikṣu) rằng: “Các ông nên biết **hình thể vật chất** (Rūpa-skandha: Sắc uẩn) chẳng phải là **Ta** (Ātma: ngã). Nếu là **Ta** thì *hình thể vật chất* chẳng nên bệnh với nhận chịu khổ não. Ta muốn *hình thể vật chất* như vậy, Ta chẳng muốn *hình thể vật chất* như vậy. Đã chẳng như vậy để tùy theo điều ước muốn của **Tình**. Chính vì thế cho nên biết *hình thể vật chất* chẳng phải là Ta. **Cảm Giác** (Vedanā-skandha: Thọ uẩn), **Tri Giác** (Saṃjñā-skandha:Tuởng uẩn), **Lưu Chuyển Tạo Ứng** (Saṃskāra-skandha:Hành uẩn), **Nhận Thức** (Vijñāna-skandha:Thức uẩn) cũng lại như vậy

Lại nữa Bật Sô. Ý của ông thế nào ? *Hình thể vật chất* (Sắc) là **Thường** (Nitya) hay là **Vô Thường** (Anitya)?

Bạch rằng: “Đại Đức ! *Hình thể vật chất* (Sắc) là **Vô Thường** (Anitya)”

Đức Phật nói: “*Hình thể vật chất* (Sắc) đã **Vô Thường** (Anitya). Đây tức là **Khổ** (Duḥkha: cái gì xấu bởi vì nó trống rỗng, không thật, bất toàn, vô thường, hư giả, không làm thỏa mãn), hoặc là **Khổ Khổ** (Duḥkha-duḥkha: sự khổ não dồn dập khiến cho thân tâm bị tổn thương), **Hoại Khổ** (Vṛtti-duḥkha:Sự khổ não do Vô Thường chuyên biến, phân hóa mất mát), **Hành Khổ** (Saṃskāra-duḥkha: Sự khổ não do chấp Thân có năm Uẩn, Sự khổ đau phiền não khi bị trói buộc trong vòng sinh tử luân hồi). Như thế Đệ Tử **Thanh Văn** (Śrāvaka), **Đa Văn** (Bahu-śrūta) của Ta chấp có **cái Ta** (Ātma:Ngã) chẳng. *Hình thể vật chất* (Sắc) tức là **cái Ta**. *Cái Ta* có các *hình thể vật chất* (Sắc), *hình thể vật chất* (Sắc) thuộc về *cái Ta*, *cái Ta* ở ngay trong *hình thể vật chất* (Sắc) chẳng ?”

“Bạch Đức Thế Tôn ! Chẳng phải như thế”

“Nên biết **Cảm Giác** (Vedanā: Thọ), **Tri Giác** (Saṃjñā:Tuởng), **Lưu Chuyển Tạo Ứng** (Saṃskāra:Hành), **Nhận Thức** (Vijñāna:Thức), **Thường** (Nitya) cùng với **Vô Thường** (Anitya) cũng lại như vậy

Phàm hết thấy *hình thể vật chất* (Sắc) hoặc quá khứ, hiện tại, vị lai, bên trong, bên ngoài, thô sơ, nhỏ nhiệm, hoặc hơn, hoặc kém, hoặc xa hoặc gần thấy đều **không có cái Ta** (Vô ngã: Anātman, hoặc Nir-ātman). Các ông nên biết, nên dùng **Chính Trí** (Samyag-jñāna: Trí Tuệ khế hợp với Lý chính đúng) mà khéo quán sát. Như vậy hết thấy **Cảm Giác** (Vedanā: Thọ), **Tri Giác** (Saṃjñā:Tuởng),

Lưu Chuyển Tạo Ứng (Samskāra:Hành), **Nhận Thức** (Vijñāna:Thức) quá khứ hiện tại vị lai... đều nên như lúc trước **Chính Trí** quán sát.

Nếu chúng Thanh Văn Thánh Đệ Tử của Ta, quán **năm Thủ Uẩn** (Pañca-skandha) này, biết không có **cái Ta** (Ngã:Ātma) cùng với **cái của Ta** (Ngã sở:Mama-kāra) liền biết Thế Gian không có **Năng Thủ** (Grāhaka: chủ thể nhận biết phân biệt đối tượng), **Sở Thủ** (Grāhya:đối tượng đã được nhận biết phân biệt) cũng chẳng chuyển biến, chỉ do tự mình tỏ ngộ mà chứng **Niết Bàn** (Nirvāṇa). **Ngã Sinh** (hành vi của Ta, điều sinh ra Ta) đã hết, **Phạm Hạnh** (Brahma-caryā) đã dựng lập, chỗ cần làm đã làm xong, chẳng còn thọ nhận **Hậu Hữu** (Punarbhava:quả báo đời vị lai, thân tâm của đời sau)”

Khi nói Pháp này thời nhóm năm vị Bất Sô đối với các **phiền não** (Kleśa), Tâm được giải thoát (Vimokṣa, vimukti, mukti), tin nhận, phụng hành.

PHẬT NÓI KINH NĂM UẨN ĐỀU TRỐNG RỖNG

Hết

18/09/2011